



**KANCELARIA
SENATU**

BIURO LEGISLACYJNE

Warszawa, 29 lipca 2020 r.

**Opinia do ustawy o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych
oraz niektórych innych ustaw**

(druk nr 167)

I. Cel i przedmiot ustawy

Celem ustawy jest likwidacja Funduszu Niskoemisyjnego Transportu (FNT), będącego państwowym funduszem celowym, oraz utworzenie w jego miejsce nowego zobowiązania wieloletniego Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej (NFOŚiGW), określonego w art. 401c ust. 9c ustawy – Prawo ochrony środowiska (zobowiązania wieloletniego FNT). Rozwiązanie to ma przyspieszyć finansowanie ze środków publicznych rozwoju transportu niskoemisyjnego oraz korespondować z zakresem działania NFOŚiGW jako instytucji ochrony środowiska, do której zadań należy finansowanie ochrony środowiska.

Proponowana w art. 1 ustawy zmiana ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych ma na celu umożliwienie przekształcenia FNT w zobowiązanie wieloletnie FNT przez uchylenie w ustawie o biokomponentach i biopaliwach ciekłych przepisów dotyczących tego funduszu. W wyniku przekształcenia FNT opłata zastępcza będzie wpływać na rachunek bankowy zobowiązania wieloletniego FNT.

Proponowana w art. 2 ustawy zmiana ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych ma na celu uchylenie przepisu przewidującego zwolnienie od podatku dochodowego świadczeń, w szczególności dotacji oraz kwot umorzonych pożyczek, otrzymanych ze środków FNT.

Proponowana w art. 3 ustawy zmiana ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych ma na celu objęcie zwolnieniem z opodatkowania podatkiem CIT dofinansowania

udzielanego w formie bezzwrotnej ze środków NFOŚiGW w ramach zobowiązania wieloletniego FNT. Rozwiązanie to odpowiada obecnemu zwolnieniu z opodatkowania podatkiem CIT wsparcia ze środków FNT.

Proponowana w art. 4 ustawy zmiana ustawy – Prawo energetyczne ma na celu ujęcie dotychczasowego przychodu FNT w postaci środków pochodzących od operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego jako przychodu zobowiązania wieloletniego FNT.

Proponowane w art. 5 ustawy zmiany przepisów ustawy – Prawo ochrony środowiska:

- 1) mają na celu ujęcie opłaty emisyjnej, dotychczasowego przychodu FNT, jako przychodu zobowiązania wieloletniego FNT;
- 2) mają na celu zniesienie roli NFOŚiGW, jako zarządzającego przekształcanym FNT;
- 3) mają na celu usytuowanie wpływów z tytułu opłaty zastępczej i środków przekazywanych przez operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego, jako źródeł przychodów zobowiązania wieloletniego FNT;
- 4) rozstrzygają o przeznaczeniu środków NFOŚiGW na przedsięwzięcia mające na celu zmniejszenie lub uniknięcie szkodliwej emisji substancji gazowych, stałych lub ciekłych powodujących zmniejszenie powietrza;
- 5) rozstrzygają o przeznaczeniu środków NFOŚiGW na celu analogiczne do celów określonych w uchylanych przepisach art. 28ze ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych;
- 6) mają na celu przeniesienie na NFOŚiGW dotychczasowego obowiązku FNT dofinansowania Funduszu rozwoju przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej.

Proponowana w art. 6 ustawy zmiana ustawy o opłacie skarbowej ma na celu zwolnienie z opłaty skarbowej wydawanie zaświadczeń, o których mowa w art. 411 ust. 10g ustawy – Prawo ochrony środowiska.

Proponowana w art. 7 ustawy zmiana ustawy o rynku pracy ma na celu wydłużenie okresu pobierania opłaty mocowej z 1 października 2020 r. do 1 stycznia 2021 r. oraz likwidację kalkulowania tej opłaty przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki.

Proponowana w art. 8 ustawy zmiana ustawy z dnia 6 czerwca 2018 r. o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw ma na celu uwzględnienie w zmienianej ustawie skutków przekształcenia FNT w zobowiązanie wieloletnie FNT.

Proponowana w art. 9 ustawy zmiana ustawy o Funduszu rozwoju przewozów

autobusowych o charakterze użyteczności publicznej jest konsekwencją przejęcia przez NFOŚiGW zadania FNT polegającego na dofinansowaniu Funduszu rozwoju przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej.

W ustawie zamieszczono przepisy przejściowe:

- 1) likwidujące FNT oraz rozstrzygające, że czynności związane z tą likwidacją dokonuje minister właściwy do spraw klimatu w terminie do dnia 30 października 2020 r.;
- 2) regulujące sprawy związane z wygaśnięciem umów zawartych pomiędzy NFOŚiGW a BGK i dysponentem FNT w zakresie obsługi przekształcanego FNT oraz likwidacją rachunku bankowego NFOŚiGW prowadzonego przez BGK w celu realizacji zadań określonych w art. 28zba ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych;
- 3) dotyczące technicznego przekazania przez BGK środków FNT na rachunek zobowiązania wieloletniego FNT oraz przekazania środków ze zobowiązania wygasającego „biokomponenty i biopaliwa” do nowego zobowiązania wieloletniego FNT;
- 4) dotyczące należności i zobowiązań FNT;
- 5) przewidujące możliwość uzyskiwania przez NFOŚiGW dotacji celowej z budżetu państwa na cele określone w art. 401c ust. 9c pkt 1–12 ustawy – Prawo ochrony środowiska;
- 6) zobowiązujące NFOŚiGW do przeznaczenia w latach 2020–2029 środków w ramach zobowiązania wieloletniego „OZE i efektywność energetyczna” na wspieranie działań, o których mowa w art. 401c ust. 9c pkt 1–12 ustawy – Prawo ochrony środowiska, w wysokości nie niższej niż suma przychodów, o których mowa w art. 401 ust. 7 pkt 17 tej ustawy, oraz dotacji celowej otrzymanej na podstawie art. 15 ust. 1 opinionej ustawy.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 października 2020 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 7 i art. 17, które wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia;
- 2) art. 11 i art. 12, które wchodzi w życie z dniem 30 września 2020 r.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Projekt ustawy wpłynął do Sejmu jako przedłożenie poselskie w dniu 15 czerwca 2020 r. (druk sejmowy nr 437). W dniu 18 czerwca 2020 r. do Sejmu wpłynęła autopoprawka do projektu ustawy (druk sejmowy nr 437–A). Rozszerzała ona zmianę ustawy – Prawo energetyczne o dodanie do art. 9h przepisów ust. 1a i 1b. W dniu 19 czerwca 2020 r. projekt

ustawy został skierowany do pierwszego czytania na posiedzeniu Sejmu. Sejm na 14. posiedzeniu w dniu 16 lipca 2020 r. skierował projekt ustawy oraz autopoprawkę do projektu ustawy do Komisji do Spraw Energii, Klimatu i Aktywów Państwowych. Komisja do Spraw Energii, Klimatu i Aktywów Państwowych, po rozpatrzeniu projektu na posiedzeniu w dniu 21 lipca 2020 r. przyjęła projekt i wniosła o jego uchwalenie w brzmieniu zaproponowanym w sprawozdaniu (druk sejmowy nr 502).

Drugie czytanie projektu ustawy odbyło się na 15. posiedzeniu Sejmu w dniu 22 lipca 2020 r.

Sejm uchwalił ustawę w brzmieniu zaproponowanym przez Komisję do Spraw Energii, Klimatu i Aktywów Państwowych na 15. posiedzeniu w dniu 24 lipca 2020 r. Za przyjęciem ustawy głosowało 443 posłów, przy 2 głosach wstrzymujących się i żadnym głosie przeciw.

III. Uwagi szczegółowe

1. Art. 4 pkt 2 lit. b, art. 16b ust. 4 – dodawany ust. 4 w art. 16b ustawy – Prawo energetyczne odwołuje się do „dnia 30 czerwca każdego roku budżetowego”. Mając więc na uwadze:

- 1) że zgodnie z art. 109 ust. 4 ustawy o finansach publicznych rokiem budżetowym jest rok kalendarzowy,
- 2) że w proponowanym przepisie chodzi faktycznie o datę kalendarzową,
- 3) zapewnienie spójności proponowanego przepisu z pozostałymi przepisami zmienianej ustawy, odnoszącymi się do dnia i miesiąca roku kalendarzowego, w tym dotyczącymi spraw związanych bezpośrednio z budżetem państwa (np. z art. 5g ust. 3 – przewidującym, że wojewoda przedstawia ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych wnioski o zwiększenie budżetu państwa na pierwszy kwartał w terminie do dnia 10 stycznia **danego roku**),
- 4) § 10 Zasad techniki prawodawczej, wymagający, aby do oznaczania jednakowych pojęć używać jednakowych określeń

– proponuje się przyjęcie poniższej poprawki.

Propozycja poprawki:

w art. 4 w pkt 2 w lit. b, w ust. 4 wyrazy „każdego roku budżetowego” zastępuje się wyrazami „każdego roku”.

2. Na etapie prac legislacyjnych w Sejmie (w Komisji do Spraw Energii, Klimatu i Aktywów Państwowych) zakres regulacji projektu opiniowanej ustawy został rozszerzony o nowe przepisy art. 411 ust. 10g–10t ustawy – Prawo ochrony środowiska, regulujące materię związaną ze składaniem przez osobę fizyczną do wójta, burmistrza lub prezydenta miasta żądania wydania zaświadczenia o wysokości przeciętnego miesięcznego dochodu przypadającego na jednego członka jej gospodarstwa domowego. Przepisy te stanowią nowość normatywną w stosunku do wersji projektu ustawy skierowanego do Sejmu (prowadzą do rozszerzenia zakresu merytorycznego ustawy). W związku z tym, należy zaznaczyć, że wprowadzenie tego typu zmian na wskazanym etapie prac legislacyjnych może budzić wątpliwości w świetle przepisów art. 118 i art.119 Konstytucji. Analogiczne wątpliwości dotyczą dodanych na tym etapie prac legislacyjnych do projektu ustawy art. 6 i art. 7, dokonujących odpowiednio zmian w ustawie o opłacie skarbowej oraz ustawie o rynku mocy.
3. Art. 5 pkt 7 lit. b, art. 411 ust. 10g – dodawany do art. 411 ustawy – Prawo ochrony środowiska przepis ust. 10g odnosi się do wniosku o przyznawanie dofinansowania, jaki osoba fizyczna zamierzająca uzyskać dofinansowanie zamierza złożyć do NFOŚiGW lub wojewódzkiego funduszu ochrony środowiska i gospodarki wodnej. Należy więc zaznaczyć, że wcześniejsze przepisy art. 411 nie odnoszą się zarówno do dofinansowania, jako takiego, jak i do wniosku o dofinansowanie. Odnoszą się natomiast do finansowania z środków tych funduszy określonej działalności przez udzielenie pożyczki lub dotacji oraz do wniosku o przyznanie pożyczki lub dotacji. W związku z tym proponowany przepis proponuje się doprecyzować przez wskazanie, jakiego rodzaju dofinansowania, czy też finansowania dotyczy. Propozycja poprawki wymaga uprzedniego wyjaśnienia tej kwestii przez przedstawiciela wnioskodawcy. Analogiczna uwaga odnosi się odpowiednio do proponowanego w art. 5 pkt 7 lit. b przepisu art. 411 ust. 10p ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz proponowanego w art. 6 ustawy przepisu art. 2 ust. 1 pkt 9 ustawy o opłacie skarbowej.
4. Art. 5 pkt 7 lit. b, art. 411 ust. 10n – proponuje się, aby art. 411 ust. 10n ustawy – Prawo ochrony środowiska zamiast do „postępowania wszczętego na podstawie żądania wydania zaświadczenia” odwoływał się do „postępowania w sprawie wydania zaświadczenia”. Zapewni to po pierwsze spójność proponowanego przepisu z terminologią przyjętą na określenie tego rodzaju postępowania w Kodeksie postępowania administracyjnego (zgodnie z art. 1 pkt 4 Kodeksu postępowania

administracyjnego normuje on „postępowanie w sprawach wydania zaświadczeń”), a po drugie jego zgodność z § 9 Zasad techniki prawodawczej, wymagającym, aby w ustawie posługiwać się określeniami, które zostały użyte w ustawie podstawowej dla danej dziedziny spraw, w szczególności w ustawie określonej jako „**kodeks**” lub „prawo”.

Propozycja poprawki:

w art. 5 w pkt 7 w lit. b, w ust. 10n we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „wszczętego na podstawie żądania wydania zaświadczenia” zastępuje się wyrazami „w sprawie wydania zaświadczenia”.

5. Art. 5 pkt 7 lit. b, art. 411 ust. 10r – proponuje się, aby art. 411 ust. 10r ustawy – Prawo ochrony środowiska, w części określającej zakres spraw, które mogą być przedmiotem upoważnienia udzielanego przez wójta, burmistrza lub prezydenta miasta innym osobom, wskazywał, że upoważnienie to jest udzielane nie do prowadzenia postępowań w sprawach, o których mowa w art. 411 ust. 10g, lecz do wydania zaświadczeń, o których mowa w art. 411 ust. 10g. Rozwiązanie to zapewni spójność proponowanego przepisu z art. 288a Kodeksu postępowania administracyjnego, przewidującym, że organ administracji publicznej może upoważnić **do załatwienia spraw** w jego imieniu w ustalonym zakresie, m.in. **do wydawania zaświadczeń**.

Propozycja poprawki:

w art. 5 w pkt 7 w lit. b, w ust. 10r wyrazy „do prowadzenia postępowania w sprawach, o których mowa w ust. 10g, w tym do wydawania w tych sprawach zaświadczeń” zastępuje się wyrazami „do wydawania zaświadczeń, o których mowa w ust. 10g”.

6. Art. 5 pkt 7 lit. b, art. 411 ust. 10t – przepis art. 411 ust. 10t ustawy – Prawo ochrony środowiska stanowiący, że w sprawach nieuregulowanych w ust. 10g–10r tego artykułu stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego należy uznać za zbędny. Bezsprzeczne jest, że w sytuacji gdy ustawa – Prawo ochrony środowiska nie wyłącza stosowania określonych przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego do normowanych nią postępowań, to w zakresie w niej nieuregulowanym znajdują zastosowanie przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego. W rozpatrywanym przypadku będą to w szczególności przepisy działu VII – „Wydawanie zaświadczeń”. Wynika to z przywołanego wyżej art. 1 pkt 4 tego kodeksu – stanowiącego, że normuje on postępowanie w sprawach wydania zaświadczeń oraz z jego art. 217 § 2

pkt 1 – stanowiącego, że zaświadczenie wydaje się, jeżeli urzędowego potwierdzenia określonych faktów lub stanu prawnego wymaga przepis prawa (np. jak ma to miejsce w przypadku proponowanego art. 411 ust. 10g ustawy – Prawo ochrony środowiska).

Propozycja poprawki:

w art. 5 w pkt 7 w lit. b:

- *w poleceniu nowelizacyjnym wyrazy „ust. 10g–10t” zastępuje się wyrazami „ust. 10g–10s”,*
- *skreśla się ust. 10t.*

7. Art. 9, art. 47 i art. 48 – w zmienianych przepisach art. 47 i art. 48 ustawy o Funduszu rozwoju przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej zastosowano niejednolite rozwiązanie redakcyjne w zakresie odwoływania się do przepisów art. 5 pkt 1 i 2 tej ustawy. Przepisy art. 47 odwołują się do „art. 5 pkt 1 **ustawy**”, natomiast art. 48 do „art. 5 pkt 2”.

Propozycja poprawki:

w art. 9, w art. 47 w ust. 1 i 2 wyrazy „art. 5 pkt 1 ustawy” zastępuje się wyrazami „art. 5 pkt 1”.

8. Art. 10, art. 20 – za bezprzedmiotowe należy uznać proponowane w art. 10 ustawy uchylenie art. 20 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw, będącego przepisem przejściowym utrzymującym w mocy rozporządzenia wydane na podstawie uchylanych w art. 1 pkt 3 opiniowanej ustawy przepisów art. 28zf ust. 5 oraz art. 28zg ust. 6 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych. Należy zaznaczyć, że:

- 1) zgodnie z § 32 ust. 1 Zasad techniki prawodawczej, jeżeli uchyla się ustawę, na podstawie której wydano akt wykonawczy, albo uchyla się przepis ustawy upoważniającej do wydania aktu wykonawczego, przyjmuje się, że taki akt wykonawczy traci moc obowiązującą odpowiednio z dniem wejścia w życie ustawy uchylającej albo z dniem wejścia w życie przepisu uchylającego upoważnienie ustawowe do wydania tego aktu wykonawczego;
- 2) stosowanie przepisu przejściowego utrzymującego w mocy dotychczasowe akty wykonawcze wyczerpuje się z dniem wejścia w życie nowej ustawy uchylającej lub zmieniającej przepis upoważniający do wydania tych aktów wykonawczych;

- 3) charakter przepisu przejściowego utrzymującego w mocy dotychczasowe akty wykonawcze sprawia, że uchylene takiego przepisu nie powoduje utraty mocy obowiązującej przez te akty wykonawcze.

Propozycja poprawki:

skreśla się art. 10.

9. Art. 12 ust. 3 i 4 ustawy – przepisy art. 12 ust. 3 i 4 odnosząc się do umowy pożyczki i umowy dotacji **w rozumieniu** odpowiednio art. 411 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy – Prawo ochrony środowiska sugerują, że przepisy art. 411 ust. 1 pkt 1 i 2 zawierają definicję określenia „umowa pożyczki”, „pożyczka”, „umowa dotacji” albo „dotacja”. Użyte w nich sformułowanie „w rozumieniu” jest bowiem zwrotem charakterystycznym dla definicji, co wynika m. in. z § 148 Zasad techniki prawodawczej. Tymczasem przepisy te, poza tym, że nie definiują żadnego z ww. określeń, to nie odnoszą się również ani do umowy pożyczki, ani do umowy dotacji.

Ponadto, art. 12 ust. 4 dwa razy odwołuje się do tych samych umów dotacji (w rozumieniu art. 411 ust. 1 pkt 2 ustawy – Prawo ochrony środowiska). Po raz pierwszy przez bezpośrednie odwołanie się do umów dotacji w rozumieniu art. 411 ust. 1 pkt 2 ustawy – Prawo ochrony środowiska, a po raz drugi przez odwołanie się do umów dotacji, o których mowa w jego ust. 3 pkt 2 (czyli umów dotacji w rozumieniu art. 411 ust. 1 pkt 2 ustawy – Prawo ochrony środowiska). Z zakresu regulacji art. 12 ust. 3 pkt 2 należy natomiast wnioskować, że faktycznie dotyczy on nie umów dotacji w rozumieniu art. 411 ust. 1 pkt 2 ustawy – Prawo ochrony środowiska, jako takich, tylko umów o udzielenie wsparcia w formie dotacji, które z dniem 30 września 2020 r. zostaną przekształcone w umowy dotacji, o której mowa w art. 411 ust. 1 pkt 2 ustawy – Prawo ochrony środowiska. Dodatkowo odwołanie się do umów dotacji w brzmieniu zaproponowanym w art. 12 ust. 4 stanowi tzw. odesłanie kaskadowe zakazane § 157 Zasad techniki prawodawczej (nie odsyła się do przepisów, które już zawierają odesłania).

Propozycja poprawki:

w art. 12:

a) w ust. 3:

- w pkt 1 wyrazy „w rozumieniu” zastępuje się wyrazami „, o której mowa w”;
- w pkt 2 „w rozumieniu” zastępuje się wyrazami „, o której mowa w”;

- b) w ust. 4 wyrazy „z umów dotacji w rozumieniu art. 411 ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 5, o których mowa w ust. 3 pkt 2” zastępuje się wyrazami „z umów o udzielenie wsparcia w formie dotacji, przekształconych zgodnie z ust. 3 pkt 2”.
10. Art. 13 ust. 3 ustawy – przepis ten jako ministra, któremu zostały przekazane w zarządzanie terminowe wolne środki FNT–PFC wskazuje nie ministra kierującego określonym działem administracji rządowej (ministra właściwego do spraw finansów publicznych) lecz Ministra Finansów. Należy więc zaznaczyć, że rozwiązanie takie nie jest prawidłowe ponieważ przepisy prawa, z wyjątkiem Ministra Obrony Narodowej i Ministra Sprawiedliwości (ministrów określonych w Konstytucji), powinny się odwoływać do ministra kierującego określonym działem administracji rządowej. Wynika to z art. 149 ust. 1 Konstytucji, przewidującego, że ministrowie kierują określonymi działami administracji rządowej lub wypełniają zadania wyznaczone im przez Prezesa Rady Ministrów, a zakres działania ministra kierującego działem administracji rządowej określają ustawy. Minister Finansów, zgodnie z rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2019 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów, kieruje trzema działami administracji rządowej: budżet, finanse publiczne oraz instytucje finansowe. Ewentualnie w tym zakresie, na gruncie obowiązującego systemu prawnego, są przepisy ustawy o finansach publicznych, które co prawda odnoszą się do określenia „Minister Finansów”, ale tylko dlatego, że art. 2 pkt 1 tej ustawy określa wyłącznie na jej potrzeby, definicję tego określenia. W związku z tym proponuje się przyjęcie poniższej poprawki uwzględniającej, że wydane na podstawie art. 78g ustawy o finansach publicznych rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 11 grudnia 2014 r. w sprawie wolnych środków niektórych jednostek sektora finansów publicznych przyjmowanych przez Ministra Finansów w depozyt lub zarządzanie określa, kto zarządza terminowo wolnymi środkami państwowych funduszy celowych, do których należy FNT–PFC, i komu są one przekazywane.

Propozycja poprawki:

w art. 13 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wolne środki FNT–PFC, przekazane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy w zarządzanie terminowe zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 78b ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 869, z późn. zm.),

pozostają w tym zarządzaniu do dnia ich zwrotu, określonego w dyspozycji przekazania tych środków w zarządzanie terminowe.”.

11. Art. 13 ust. 5 i 7 ustawy – przepisy te odwołują się do zobowiązania określonego w art. 401c ust. 9c ustawy – Prawo ochrony środowiska. Należy więc zaznaczyć, że art. 401c ust. 9c nie odnosi się do żadnego zobowiązania. Określa cele, na które przeznaczają się środki NFOŚiGW. Do zobowiązania odnosi się natomiast przepis ust. 10 tego artykułu stanowiąc, że zobowiązania NFOŚiGW związane z przeznaczeniem środków na cele, o których mowa w ust. 1–5 i 8–9c (zgonie z proponowaną w opiniowanej ustawie zmianą tego przepisu), są zobowiązaniami wieloletnimi. W związku z tym, jeżeli w rozpatrywanej sytuacji chodzi o zobowiązanie NFOŚiGW związane z przeznaczeniem środków na cele, o których mowa w art. 401c ust. 9c, na co może wskazywać proponowana regulacja przepisów art. 13 ust. 5 i 7, proponuje się przyjęcie poniższej poprawki.

Propozycja poprawki:

w art. 13 w ust. 5 i 7 wyrazy „zobowiązania określonego w art. 401c ust. 9c” zastępuje się wyrazami „zobowiązania NFOŚiGW związanego z przeznaczeniem środków na cele, o których mowa w art. 401c ust. 9c”.

12. Art. 15 ust. 1 ustawy – przepis ten stanowiąc, że na cele, o których mowa w art. 401c ust. 9c pkt 1–12 ustawy – Prawo ochrony środowiska, NFOŚiGW może otrzymywać dotacje celowe z budżetu państwa nie określa okresu, przez który NFOŚiGW może otrzymywać te dotacje. W związku z tym, że art. 15 jest przepisem przejściowym jego ust. 1 powinien zostać uzupełniony o określenie czasu, przez który NFOŚiGW może otrzymywać dotacje celowe. Z przepisów art. 15 ust. 2, określających maksymalny limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na te dotacje, wynika, że dotacje te mogą być przyznawane w latach 2022–2029.

Propozycja poprawki:

w art. 15 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W latach 2022–2029 NFOŚiGW może otrzymać dotacje celowe z budżetu państwa w wysokości do 1,5% planowanych w poprzednim roku budżetowym wpływów z podatku akcyzowego od paliw silnikowych na cele, o których mowa w art. 401c ust. 9c pkt 1–12 ustawy zmienianej w art. 5.”.

13. Art. 15 ust. 2 ustawy – zgodnie z informacją zamieszczoną w uzasadnieniu do projektu opiniowanej ustawy przepis ten stanowi tzw. regułę wydatkową dla wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na dotację celową dla NFOŚiGW w latach 2020–2029. Mając więc na uwadze, że z brzmienia tego przepisu wynika, że dotacja ta nie będzie udzielana w latach 2020 i 2021 (określony w nim maksymalny limit wydatków z budżetu państwa na dotacje celowe został bowiem ustalony na 0%) oraz, że art. 15 ust. 1 powinien, jak wskazano we wcześniejszej uwadze, określić lata, w których NFOŚiGW można udzielić dotacji celowej z budżetu państwa (2022–2029), należy przyjąć, że przepis ust. 2 w art. 15 powinien obejmować swoim zakresem regulacji wyłącznie lata, w których fundusz ten może uzyskać dotacje celowe.

Propozycja poprawki:

w art. 15 w ust. 2 skreśla się pkt 1 i 2.

Sławomir Szczepański

Główny legislator